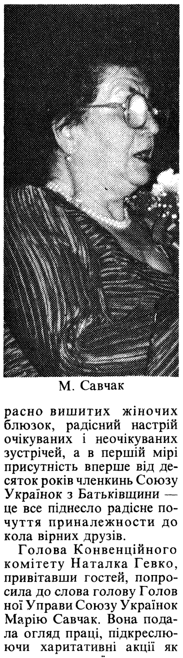
SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVII. No. 118. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JUNE 22, 1990 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 22-го ЧЕРВНЯ 1990 Ч. 118. РІК XCVII.

ВІДБУЛАСЯ XXII КОНВЕНЦІЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Дітройт (В. Баран). — Союз Українок Америки, організація, яка на американському терені існує вже 65 років, відбула в Дітройті, в днях 25-28-го травня 1990 року свою XXII Конвенцію. 144 делеґаток заступали свої відділи з цілої Америки.

М. Савчак

Цю конвенцію можна би назвати науковою без найменших застережень, бо в першій мірі вона складалася з цілого ряду панелів, де групи знавців поодиноких питань в змістовній формі висловлювали свої думки і погляди. На доказ, що питання світового значення, хоча б відносини між Америкою та Совєтським Союзом та сучасні відносини в Україні, відродження там свіжих національних сил, цікавлять членкинь СУА, був перший панель, який відбувся в навечер'я конвенції.

Пол Ґобел, директор дослідчого відділу „Радіо Свобода", вказуючи на розхитану внутрішню ситуацію в Совєтському Союзі, передбачав корисні зміни в політичній ситуації України. Іншими членами цього панелю були Соня Слюзар, яка звернула увагу на те, що провід партії в Україні є проти змін, і проф. Роман Шпорлюк, який підкреслив можливості діяспори впливати на хід подій в Україні. Галина Петравскас, віцепрезидент компанії Форд, говорила про загрозливе затруєння довкілля в Україні, Марія Зарицька про потребу посилення змагань за людські права. Проф. Марта Богачевська-Хомяк прецизно зібрала думки прелеґентів в одну цілість.

Саме відкриття конвенції було сполукою урочистого настрою і кольоритної картини. Запалення свічок „дерева життя", десятки прекрасно вишитих жіночих блюзок, радісний настрій очікуваних і неочікуваних зустрічей, а в першій мірі присутність вперше від десяток років членкинь Союзу Українок з Батьківщини — це все піднесло радісне почуття приналежности до кола вірних друзів.

Голова Конвенційного комітету Наталка Гевко, привітавши гостей, попросила до слова голову Головної Управи Союзу Українок Марію Савчак. Вона подала огляд праці, підкреслюючи харитативні акції як допомога українським поселенцям в Бразилії, Польщі, збірка конечних запасів для жертв Чорнобиля. Присутні з великим вдоволенням прийняли вістку, що в Києві зорганізувалась Жіноча Громада Руху. Вона попросила також до головного стола двох почесних

(Закінчення на стор. 3)

Відбудеться футбольний турнір

Ґлен Спей, Н. Й. — В неділю, 1-го липня ц.р. на спортовій площі „Верховина" в Ґлен Спей, Н. Й. відбудеться міжнародний футбольний турнір в якому візьме участь п'ять дружин, в цьому числі три українські — УСК Ню Йорк, СК СУМ „Крилаті" Йонкерс і УСВТ „Чорноморська Січ".

Крім згаданих, в турнірі змагатимуться: албанський клюб „Малісія" і німецький Гадсон Веллі С.К. Змагання розпічнуться в год. 9-ій ранку і проходитимуть на протязі цілого дня аж до закінчення, коли переможцям будуть вручені нагороди, уфундовані УСВТ „Чорноморська Січ". Ігри турніру відбуватимуться круговою системою, дружини, що здобудуть найбільшу кількість точок отримають трофеї чемпіона, віцечемпіона, як теж нагороду за третє місце.

УЗБЕКІСТАН ПРИЙНЯВ ДЕКЛЯРАЦІЮ НЕЗАЛЕЖНОСТИ

Москва. — Як повідомило совєтське пресове аґентство ТАСС, Верховна Рада Узбецької ССР прийняла в середу, 20-го червня, декляpацію незалежности, яка проголошує пріоритет республіканських законів над загальносоюзними.

Декларація була схвалена після бурхливих дебатів, під час яких багато депутатів висловилися за те, щоб відкласти прийняття рішення до того часу, поки не буде вирішена справа про створення запропонованої Міхаїлом Горбачовим федерації соціялістичних республік.

У повідомленні ТАСС сказано, що декларація проголошує державний суверенітет і незалежність Узбекістану. Всі справи, зв'язані з внутрішньою і зовнішньою політикою віднині знаходяться у компетенції республіканських органів влади. Совєтський Союз буде розглядатися як чужинецька держава. Узбекістан сам визначить основу і суть майбутніх економічних, культурних та інших зв'язків з СССР та іншими країнами.

ТАСС повідомляє також, що Верховна Рада Грузії зібралася в середу на позачергову сесію, де були обговорені конституційні шляхи виходу республіки зі складу СССР. Верховна Рада Грузії ще 9-го березня осудила анексію республіки Червоною армією в 1921 році і закликала до початку переговорів про відновлення державної незалежности.

Сесія Верховної Ради Грузії була скликана на місяць раніше заплянованого терміну під тиском тбіліських студентів, які оголосили голодівку протесту. Як повідомив грузинський правозахисник Валеріян Хухунашвілі, студенти припинили голодівку після того, як їх вимоги були прийняті законодавцями.

Як стало відомо, від голови Партії національної незалежности Теї Дараселії, перед будинком Верховної Ради у Тбілісі не припиняються демонстрації громадян, які вимагають незалежности. За словами Дараселії, Верховна Рада Грузії створила спеціяльну комісію,яка має виробити плян проголошення незалежности.

Український режисер отримав першу нагороду в Каннах

Київ. — Республіканський тижневик „Культура і Життя" з 27-го травня повідомив, що новий фільм українського визначного кінорежисера, оператора і сценариста Юрія Іллєнка „Лебедине озеро. Зона" отримав головну нагороду програми „Два тижні режисерів" — нагороду Фінпресі (Міжнародної федерації кінопреси) на 43-му міжнародному кінофестивалі в Каннах, Франція. Крім того, „Лебедине озеро. Зона" був нагороджений нагородою жюрі молодих кінокритиків.

Як уже повідомлялось, фільм „Лебедине озеро. Зона" репрезентували на фестивалі партнери спільної постановки — „Відео — Юкрейн, Інк" (ЗСА) та „Кобза, Інк." (Канада).

Тижневик „Культура і Життя" пише: „Така чудова перемога нашого земляка є подвійною подією. Перша — сам факт визнання Міжнародною федерацією кінопреси таланту мистця, а друга — така висока нагорода Фінпресі присуджується вперше представникові України".

Серед совєтських кінорежисерів цю нагороду раніше двічі діставав в Каннах Андрій Тарковський за фільми „Анрій Рубльов" і „Ностальгія".

Одеса пробуджується

Одеса. — Тут в неділю, 9-го червня, відбулася крайова конференція Товариства Української Мови ім. Тараса Шевченка. На конференції виступили письменник Б.Ямчук, співголови одеської організації НРУП Є. Акимович, Ю. Чорний та інші. Головував заступник голови Всеукраїнського ТУМ В. Яременко.

Більшість промовців підтримали ідею повної державної незалежности України. Дисонансом пролунав виступ члена прокомуністичного товариства „Лелека" Надійчука. Але заклик голови осередку УРП Ігоря Столярова, проголошений від імені УРП, УНДП, ДПУ протест-звернення антибольшевицького бльоку „За незалежність України". був майже одностайно підтриманий присутніми. Конференція ухвалила резолюцію про скасування закону „Про мови в СССР", засудила хід реалізації в Одесі закону про мови в УССР. Надіслано телеграму до Верховної Ради УССР з вимогою прийняти закон про повну державну самостійність України, визнання державною української національної символіки та припинення організованого переселення в райони області російськомовного населення з північних територій СССР. Була висловлена підтримка парляментській опозиції „Народна рада" та Соборові УАПЦ.

Під час конференції три провокатори зробили спробу пограбувати її майно. Одного з них вдалося встановити в міліції,це Кантор Ігор Вячеславович, мешканець Одеси. Двоє інших втекли.

Конференція обрала крайову раду та правління товариства і завершилась співом „Ще не вмерла Україна" та „Боже,Єдиний, Великий".

10-го червня в Одесі відбувся екологічний мітинґ під гаслом „Врятуємо Одесу від Припортового заводу". Це хемічне підприємст

(Закінчення на стор. 3)

ВАНТАЖНИЙ ЛІТАК „МРІЯ" ВІДЛЕТІВ ІЗ ДАРАМИ ДЛЯ ЖЕРТВ ЧОРНОБИЛЯ

Транспортовий літак „Мрія", який повіз 60 тонн ліків, вітамінів, харчів для дітей в Україні.

Оклягома Сити, **Окла.** (О. Кузьмович). — У вівторок, 19-го червня, в ранніх годинах з великого летовища ім. Вілл Роджерса у Оклягома Сити, Окла., відлетів в поворотну дорогу найбільший вантажний літак у світі, виготовлений в Україні, українським авіаконструктором Олегом Антоновим. **Літак, що має назву** „Мрія", є довжини 43 метричних тонн, 4,4 метричних тонн висоти і 6,4 метричних тонн ширини. Його швидкість виносить 700-850 кілометрів на годину.

Літак „Мрія", що брав участь у міжнародному летунському показі, який від кількох років відбувається в Оклагома Сити, мав, як ми повідомляли, залишити в ЗСА один літак типу СУ-М та один ширяк, а в поворотну дорогу до Києва взяти **ліки, вітаміни, дитячу їжу** та друкарські машини призначені для акції допомоги Рухові та жертвам радіяційної катастрофи в Чорнобилі.

У зв'язку з нещасливим випадком, що стався в неділю, 17-го червня, в часі летунських показів, коли ґоловний директор цих показів та ентузіяст летунства Том Джовнс, літаючи літаком купленим в СССР типу СУ-МХ розбився, а машина вповні згоріла, усі пляни негайно змінено. Летунський показ перервано, а **на вантажний літак „Мрія"** передано закуплений вже літак-близнюк спаленого СУ-МХ тому, що знайдено в ньому технічні недотягнення. Також „Мрія" мусіла брати додому ширяк, який не вдалося продати, як було заплянувано, і грузовик. Це заповнило частину українського вантажного літака-ґіґанта і тому можна було вложити до нього лише 60 тонн дарів призначених для українських жертв радіяційної аварії в Чорнобилі.

(Закінчення на стор. 3)

М. Ґорбачов підтримав створення російської Комуністичної партії

Москва. — У вівторок, 19-го червня, у Кремлівському палаці з'їздів відкрилася партійна конференція комуністів Російської Федерації. Конференцію відкрив Міхаїл Ґорбачов, який підтримав ідею створення окремої партійної організації РСФСР. Найбільша з совєтських республік є єдиною, яка не має своєї Комуністичної партії. До її створення закликають як демократи, що проповідують децентралізацію, так і консерватисти, які незадоволені, що в Росії нема своєї Комуністичної партії і КҐБ.

М.Ґорбачов, однак, зауважив, що розглядає російську Компартію „як частину КПСС". „І я різко не погоджуюся з тими, хто шукає порятунку Росії у виході зі Совєтського Союзу", — додав він. Деякі радикальні російські політики закликають, щоб новоорганізована Комуністична партія РСФСР вийшла за прикладом литовської зі структури КПСС, а дехто навіть говорить і про відокремлення Росії від СССР. Першим цю думку напівсерйозно висловив письменник -націоналіст Валентин Распутін на минулорічному з'їзді народних депутатів, і від того часу її можна було почути і від деяких радикалів.

Навіть новий голова Ради міністрів Російської федерації Іван Силаєв, протеже Ґорбачова, нарікав у вівторок, що республіка дістає втричі менше, ніж віддає туди, і обіцяв програму дій, яка забезпечить Росії „справжню економічну незалежність як суверенній державі".

Як пише кореспондент аґентства АП Браян Брамлі, коментатори уважно слідкують за всім, що робиться на конференції комуністів РСФСР, розглядаючи її як можливий модель 28-го з'їзду КПСС, що відкривається 2-го липня. 58 відсотків членів 18-мільйонної КПСС належить до російської Комуністичної партії. 2,700 делеґатів партійної конференції РСФСР також будуть представляти республіку на з'їзді КПСС.

У своєму виступі на конференції Ґорбачов відстоював взятий ним курс на реформи. „Ми вже чуєму думку, що перебудова погіршила становище в країні", — сказав він і заявив, що завдяки його реформам Совєтський Союз за три роки добився на внутрішній і на міжнародній арені більшого, ніж за попередні 30 років. Зокрема він вказав на виведення військ з Афганістану як важливий крок, що вплинув на послаблення міжнародного напруження.

Делеґати партійної конференції 2,607 голосами проти 61 при 16, що втрималися, прийняли резолюцію про включення в порядок денний справу про створення окремої Комуністичної партії РСФСР. Кандидатами на першого секретаря нової Комуністичної партії є голова Ради міністрів СССР Ніколай Рижков, секретар ЦК КПСС Юрій Манаєнков і міністер внутрішніх справ СССР Вадім Бакатін.

Солісти з Києва виступлять на Союзівці

*У вівторок, 3-го липня, на **Союзівці**, оселі Українського Народного Союзу, відбудеться концерт солістів Київського театру опери та балету ім. Тараса Шевченка. Початок концерту о год. 8-ій в залі „Веселка". Конферансьє буде Галина Колесса, внучка відомого композитора й диригента Миколи Колесси. На фото вгорі: солісти з Києва (зліва): Оксана Яценко, Степан Фіцич, Світлана Кисла, Дмитро Гнатюк та акомпаньяторка Аделіна Кривошеїна.*

У СВІТІ

РОБЛЯЧИ ЩЕ ОДИН КРОК до елімінування всіх міждержавних кордонів до 1993 року між країнами-членами Европейської спільноти Франція, Західня Німеччина, Голляндія, Бельгія та Люксембурґ у вівторок, 19-го чевення, вирішили дозволити свободу руху поміж ними. Це рішення має увійти в життя на початку 1992 року після його одобрення всіма п'ятьма парляментами та після об'єднання обидвох Німеччин. Згідно з домовленням, всі прикордонні рогачки буде усунено, щоби уможливити вільний рух. Одначе всі п'ять країн плянують посилити еміґраційну та поліційну контролю над тими, які в'їздитимуть.

ІЗРАЇЛЬСЬКА ЛЕЙБОРИСТСЬКА партія починає гуртуватися біля колишнього міністра оборони Їцака Рабіна, який кинув виклик Шімонові Перезові на змагання за пост провідника партії. З цього приводу головна квартира партії заплянувала зустріч проводу на наступний тиждень, щоби вирішити та розпочати процедуру обрання нового провідника партії. Не зважаючи на те, що Лейбористська партія зазнала поразки минулого квітня, коли Ш. Перезові не вдалося зформувати уряд, то Ї. Рабін та інші вже тепер публічно говорять про повалення теперішнього консервативного уряду І. Шаміра.

РОСІЙСЬКОМОВНИЙ МОЛОДИЙ пасажир змусив совєтський літак приземлитися в Гельсінках у вівторок, 19-го червня, застрашуючи залогу, інструментом подібним до бомби. Офіційне пресове совєтське аґентство ТАСС ідентифікувало його як 20-літнього Олега Козлова, який відразу після приземлення літака здався в руки фінляндської поліції та попросив азилю. Міністер внутрішніх справ Ярмо Рантанен сказав, що літак докладно просліджено та жодної бомби не знайдено. Совєтський літак марки Туполєв-134 з 55 пасажирами та п'ятичленною залогою відбував рейс між Риґою та Мурманськом, коли був перехоплений О. Козловим та примушений до приземлення у Фінляндії.

М. ҐОРБАЧОВ ХОЧЕ ЗРЕЗИҐНУВАТИ З ПОСТУ ГЕНЕРАЛЬНОГО СЕКРЕТАРЯ ЦК КПСС

Москва. — В атмосфері загостреної критики діяльности президента СССР Міхаїла Ґорбачова зі сторони прихильників твердої лінії в керівництві, він сам почав натякати на можливість його резиґнації з посту генерального секретаря ЦК КПСС на найближчому партійному з'їзді, який, як відомо, має відбутися в наступному місяці.

Під час партійної конференції Російської федерації, яка фактично перетворилася у неформальний з'їзд республіканської компартії, як звичайно, домінували консервативні делеґати, прихильники Єґора Ліґачова та інші незадоволені дотеперішньою діяльністю М. Ґорбачова. Вони думають, що на протязі останніх п'ятьох років він мало зробив для Совєтського Союзу, тобто народів СССР, але натомість дуже дбав про свій власний престиж і забезпечення за собою усієї екзекутивної влади.

М. Ґорбачов розумно і резолютно відбивався, кажучи, що „не йдеться про мене, не йдеться про культ особи. Завтра вже, чи за 10 12 днів мій пост може зайняти інша людина, натякаючи на з'їзд Комуністичної партії і можливість його резиґнації з посту генерального секретаря ЦК КПСС.

Поінформовані особи кажуть, що він (Ґорбачов) залишиться на пості президента із спеціяльними повновластями, але консервативні все одно використали нагоду, щоб виступити з критикою дотеперішньої політики уряду. Сам Є. Ліґачов критикував Ґорбачова за те, що він не зрезиґнував з посту генерального секретаря зараз таки після обрання його президентом. Він не називав Ґорбачова по імені, але кожному було ясно про кого йде мова, бо немає в СССР двох генеральних секретарів.

Другий відомий консерватист, чи радше прихильник „твердого кулака", Іван Полозков, обвинувачував Політбюро за підірвання престижу Комуністичної партії в країні. Полозков сильно критикував також найближчого співробітника М. Ґорбачова, Александра Яковлєва. Він думає, що кризою захоплена не тільки Компартія, але в першу чергу її найвище керівництво.

Політичні аналітики, спостерігачі і знавці підсовєтської проблематики кажуть, що М. Ґорбачов матиме твердий горіх до розкушення на партійному з'їзді, хоч би тому, що 2,700 делеґатів на партійному з'їзді з усіх 4,700 будуть делеґати згаданої конференції з Російської федерації, на якій більшість критикувала партійне керівництво і самого генерального секретаря Ґорбачова. Дискусія набирала часом такого різкого звороту, що предсідникам приходилось відбирати декому слово. Наприклад, перший секретар Комуністичної партії міста Москви, консерватист Юрій Перфілєв різко заявив, що М. Ґорбачов буде на партійному з'їзді тільки один з кандидатів на пост генерального секретаря. Александер Мельніков запитався навіть Ґорбачова чи йому випадає їздити до капіталістів з поклонами і кланятися Папі Римському. В тому місці Ґорбачов різко перервав промову Мельнікова і погрозив, що він зрезиґнує з усіх керівних постів, якщо на залі є кращий кандидат на ці пости. Спостерігачі кажуть, що такий „обмін думками" напередодні з'їзду не ворожить нічого доброго.

В АМЕРИЦІ

В СЕРЕДУ, 20-ГО ЧЕРВНЯ, після візити до Канади лідер південноафриканського руху проти апартеїду Нелсон Мандела прибув до ЗСА. Лідер Африканського Національного конґресу відвідав середню школу в Бруклині відразу після прибуття на летовище ім. Кеннеді. Учні школи святково привітали гостя, який виголосив звернену до них промову. По полудні на честь М.Мандели відбулася велика парада в Ню Йорку від Баттері парку по Бродвею до Міської ради, Сити Голл, де посадник міста Дейвид Динкинс урочисто передав негритянському героєві ключ від міста. Ввечері Д. Динкинс гостив Н. Манделу приватною вечерею в Ґрейсі Меншин. Тут М. Мандела зустрівся з південноафриканськими вигнанцями та членами Африканського національного конґресу, які є делеґатами до ООН. Головною ціллю поїздки Н. Мандели на Північно-американський континент є переконання американської та канадської влади у доцільности продовження санкцій проти Південної Африки тому, що на його думку президент країни Ф.В. де Клерк все ще не елімінував апартеїд в країні.

СЕКРЕТАР ОБОРОНИ Ричард Чейні представляв Конґресові плян скорочення військових сил на 25 відсотків протягом п'яти наступних років. В січні ц.р. Пентаґон запропонував плян зменшення військових сил на 10 відсотків. Але плян секретаря оборони дає більш актуальну картину зміни військових сил ЗСА у світлі змін у Східній Европі, зменшення загрози зі сторони Варшавського бльоку та враховує давлення викликане бюджетовим дефіцитом. Лідери Конґресу все ще не задоволені заплянованими зменшеннями витрат на військові потреби лише на 1,3 біл. дол. На пресовій конференції в Пентаґоні,яка відбулася у вівторок, 19-го червня, Д. Чейні підкреслив, що його плян відображає не тільки скорочення військових сил ЗСА, але накреслює нову форму військових сил.

ОФІЦІЙНІ ЧИННИКИ НА ЧОЛІ з новим канцлером Шкільної ради Ню Йорку Джозефом Фернандезом вирішили у вівторок, 19-го червня, скасувати нюйоркську Раду екзаменаторів, яка протягом 92-ох років проводила іспити та видавала посвідчення вчителям та шкільним адміністраторам. Як відомо, шкільна система метрополії опинилися на найнижчому рівні в країні та не дарма буря критики була спрямована на Раду екзаменаторів. Губернатор Маріо Квомо назвав цю подію „великою перемогою для користи шкільної системи Ню Йорку". Дж. Фернандез охарактеризував цю інституцію, як „бюрократичне чудовисько, яке робило великі перешкоди для затруднення добрих вчителів".

Я. Курдидикові бажаємо швидко видужати

Як повідомляють з Торонто, довголітній і завжди цікавий читачам воєнно-політичний кореспондент „Свободи" Ярослав Курдидик важко захворів і перебуває в лікарні в Торонто. Від 1927 року кореспондент і згодом співробітник ряду газет у Західій Україні, поет і письменник, член Літературного Об'єднання „12" у Львові і автор трьох збірок своїх творів, вояк і знавець військового діла, Я. Курдидик служив щиро своїм талановитим пером рідній пресі, в тому й „Свободі" і всі її співробітники бажають знову швидко побачити його дописи та статті-огляди.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Важкий шлях до демократії

Коли хтось думав, що революція проти комунізму почалася і скінчилася у 1989 році — помилився. Ця революція продовжується і в цьому році, бо деякі колишній комуністичні сателітні країни все ще почувають себе психічно на роздоріжжі, не зірвали ще остаточно своїх зв'язків з минулим. Люди збунтувалися проти комунізму, бо прагнули свободи. Але не всі уявляли собі, як має виглядати ця свобода. Демократичний Захід розуміє під свободою не тільки громадянські права, але й вільну економіку, одвертий ринок, приватну власність, приватну ініціятиву і суперництво. Це той ,,капіталізм", що з нього глузував 70 років комунізм. Але він нерозривно пов'язаний із свободою людини, яка відкидає усякий державно-партійний нагляд і диктат. Раптом усі ті учорашні комуністичні країни побачили, що переставлення з контрольованої і керованої економіки на вільну — нелегка штука. Навіть у Польщі, яка перша створила у себе уряд з некомуністичним прем'єром і некомуністичними міністрами закордонних справ, фінансів і торгівлі, навіть у Польщі — за оповіданням прибулих відтіль поляків в останніх днях — дехто зідхає і тужить за часом, в якому не було теперішнього великого безробіття.

Майже в усіх колишніх сателітних країнах відбулися вибори на базі плюралітету до тамошніх парляментів. У Мадярщині, Болгарії і Румунії комуністи виреклися своєї фірми і назвали себе ,,соціялістами". Але люди залишилися тими самими і у широких верствах народу зродився сумнів, чи із зміною назви змінилася також настанова, яка диктує політику. Таке сталося у Румунії, у цій єдиній комуністичній країні, де у грудні минулого року військо перейшло на сторону демонстрантів і де революція не була мирною а кривавою. У травні ц.р. відбулися там парляментарні вибори, в яких виграв Фронт Національного Спасення. Проте продовжувалися бурхливі демонстрації з вимогою резиґнації колишніх партійних комуністів з членства у новому уряді. Минулого тижня рудокопи прибули масово до Букарешту в обороні критикованого уряду і поводилися як дикі люди у чужому місті. Кількасот осіб опинилося у шпиталях, між ними кілька закордонних журналістів, демольовано сотні крамниць. Уряд ніби заповів слідство і покарання винуватців, але на словах скінчилося. Президент Буш зареаґував припиненням грошової допомоги Румунії і товарообміну. Суспільство у Румунії поділене.

Подібна історія у Болгарії, де довго правив ставленик Москви диктатор Тодор Жівков. Спершу болгари почали громити від віків осілих там мадярів. Колишня Комуністична, тепер Соціялістична партія здобула у першій турі парляментарних виборів у минулому тижні у 400-членному парляменті — 172 мандати і без уваги на остаточний вислід виборів болгарські комуністи матимуть у законодатній палаті і в суспільстві поважний голос. Цікаво, що комуністичний режим запустив досить сильні коріння у селянській верстві, яка не зазнала цієї трагедії примусової колективізації з голодовою облогою в Україні за Сталіна і виконавця його волі Лазара Каґановіча. В обох тих балканських країнах — у Румунії і Болгарії, мабуть, довго ще буде варитися, поки настане там спокій і комуну заступить демократія. Найшвидше і найлегше це станеться у Чехо-Словаччині з її прастарою культурою та — на диво — у Східній Німеччині, неначе бере її під свою опіку могутня і багата Західня Німеччина.

Відворот від комунізму і зворот до демократії не позбавлений в СССР деякого гумору. На недавній конференції на вершинах у Вашінґтоні Міхаїл Ґорбачов перевів неділю у Кемпі Дейвіда, де велися засекречені ,,приватні" розмови обох лідерів. Виявляється, що Ґорбачов висловив подив, але й здивування, як то справно і гладко діє в Америці її державний апарат, з трьома незалежними секторами та двопартійним парляментом. У висліді цієї розмови президент Буш доручив шефові штабу Білого Дому, Джанові Сонуно (колишньому губернаторові стейту Ню Гемпшир), щоб той ,,навчив" Ґорбачова, як повинен діяти державно-адміністраційний апарат. Сонуно дав початок ,,лекції" Ґорбачову ще у Вашінґтоні та полетів до Москви. Він, Сонуну, відомий із свого ультраконсервативного світогляду. Можна уявити собі, як він буде почуватися у Москві з її довжелезними чергами голодуючих покупців і порожніми крамницями та розсвареною державно-політичною вархівкою. Коли Болгарії і Румунії важко знайти шлях до демократії, то кудикуди важче буде Совєтському Союзові з його президентом, якого на Заході прославляють, як чемпіона демократії та який не вирікся ані комунізму ані Леніна.

ОЦІНКА ПОДІЙ В УКРАЇНІ ПРИЙНЯТА СЕКРЕТАРІЯТОМ СКВУ

Національне відродження в Україні, яке спричинило стихійне постання різних політичних, суспільних, культурних та релігійних формацій і рухів характерне різноманітністю програмових цілей та політичних концепцій — від федерації чи конфедерації УССР з Росією в системі імперського СССР — до державної незалежности України. Всі ці формації і рухи мають деякі спільні настанови у захисті української культури, мови, релігії тощо, та до питання визначення статусу державної незалежности України. Одні змагають до збереження злібералізованої совєтської соціялістичної системи в рамах УССР, як української держави, інші — до ліквідації окупаційної совєтсько-московської влади та колоніяльної УССР і відновлення державної незалежности України.

Це політичне і національне питання вимагає в Україні і на еміґрації спільного узгіднення та консолідації демократично-самостійницьких сил у поглядах і оцінках ситуації для оформлення суцільного фронту національного зрушення в Україні й допоміжного фронту української спільноти у вільному світі. Хоч усі радіють процесом національного, культурного і релігійного відродження українського народу, не всі однозгідні в підтримці тих чи інших формацій і їхніх програм. Процес становлення національної ідеї в Україні, вивершений у національному зрушенні народу, набирає щораз то виразнішої самостійницької настанови на шляху до волі й державної незалежности України. Про це свідчать тисячі новопосталих неофіційних організацій і установ, багато з яких оформили свої програми в дусі боротьби за державну суверенність нації. Також аспект боротьби за відновлення Українських Католицької і Православної Церков і їхньої свобідної дії надає національному зрушенню моральної сили і підсилює політичні прагнення народу. Від правильної розв'язки цих двох аспектів національного зрушення залежатимуть теж усі інші ділянки національного життя.

Тому важливим є, що б у кожному часі і в кожній ситуації, наголошеною була основна засада, що визвольна боротьба українського народу ведеться за відновлення державної незалежности України, а не за лібералізацію совєтсько-московського окупаційного режиму в УССР. З цієї істини випливає теж і наша оцінка та становище до подій в Україні.

Ґорбачовська перебудова без сумніву зрушила визвольні сили поневолених народів та започаткувала дезінтеґрацію совєтсько-московської імперії. Національні сили російського народу, на які щораз активніше спирається Ґорбачов, намагаються притидіяти розпадові імперії, вбачаючи порятунок у президентській авторитарній системі.

У такій дійсності будь-які хитання у визначенні визвольної мети національних зрушень поневолених народів сприятимуть лише скріплюванню імперських сил у збереженні домінації Москви над ними. У відміну від інших народів, зокрема балтійських, національне зрушення в Україні, у своїх початках, клало наголос на релігійну свободу і захист культурних вартостей і мови українського народу, а в політичній площині це проявилось головно у творенні спільного демократичного фронту згідно з програмою Української Гельсінкської Спілки і Народного Руху України за перебудову. Згодом постали самостійницькі неофіційні організації, як наприклад Українська Народньо-Демократична Ліґа, з осідком у Києві, Українсько Християнсько-Демократична Партія, Українська Національна Партія, Українська Асоціяція Незалежної Творчої Інтеліґенції, об'єднання Державна Самостійність України, Просвіта, молодечі організації СНУМ, СУМ і Пласт та інші, які у своїх плятформах наголошували принцип державної незалежности України.

Щодо національної мети і шляху до її здійснення слід підкреслити зокрема плятформу державної Самостійности Української Республіканської партії (та заяви провідних членів Народного Руху України за перебудову, які намагаючись захистити культурні вартості і мову українського народу, в політичній площині відкликались від федералістичних концепцій, натомість стоять на засаді творення Української Самостійної Держави та виходу України з Совєтського Союзу. В оцінці і поставі до подій в Україні та національних сил, які формують і унапрямлюють ці події, треба виразно заявити говорячи про Народний рух України за перебудову, що ми підтримуємо самостійницькі сили в Русі, проти діяльности федералістичних і прорежимних елементів в Україні. Тому всю нашу моральну та матеріяльну допомогу мусимо організувати виключно для самостійницьких офіційних та неофіційних організацій в Україні. Щодо питан-

(Закінчення на стор. 3)

Наталя Осока

ВИСТУПИ ДЕПУТАТІВ СЛУХАЛА ВСЯ УКРАЇНА

II.

На питання, чи бачить він у соціялістичній системі якісь позитивні якості, Лук'яненко відповів, що в соціялізмі Австрії, Швеції та деяких інших країн є чимало позитивних рис, але в СССР сумнівно чи такі знайдуться. Свої погляди на ринкову економіку Лук'яненко висловив так: ,,Поки у нас існує оте знеосіблення, поки зарплата робітника не зв'язана з тим, що він виробляє, поки ціни в нас є політичними, а не економічними, — у нас буде розлагоджений весь економічний механізм". Робітник, на його думку, повинен бути власником свого товару і, продаючи його, повинен мати добру вигоду. Тільки тоді товари будуть кращої якости і вироблятиметься їх більше, бо люди вкладатимуть працю не в комунізм, соціялізм чи ще якийсь ,,ізм", а трудитимуться задля власного збагачення. Всі відносини тоді будуватимуться на нормальній економічній основі.

Запитали Лук'яненка і про те, який механізм, на його думку, може забезпечити незалежність України? Відповідь його була, що члени УРП хочуть вивести Україну із СССР якнайшвидше, але вони не є фантастами і розуміють, що механізм незалежности є дуже складний і що одним вольовим рішенням не можна вивести з підпорядкування Москви геть усе, дещо вимагає поступовости. Верховна Рада повинна опрацювати закони, які зроблять Україну самостійною. В Україні є цілком досить вчених, економістів і практиків, які можуть забезпечити вихід України з Союзу протягом одного року, а не розтягувати цей процес на п'ять років .

Причиною зростання злочинности Лук'яненко вважає заборону релігії, а також тяжкі умови життя, відсутність гласности і справедливости. Погоджуючись, що якась частина злочинів породжується патологічними особливостями людини, Лук'яненко вважає, що більшість злочинів породжуються умовинами життя. Покращивши ці умовини, можна зменшити кількість злочинів. Однак не варто думати, зауважив він, ,,що ми збудуємо тут, на нашій землі, едемський сад", бо серед українців, як і серед інших народів трапляються грабіжники та ґвалтівники, проти появи яких криміналістична наука ще не винайшла рецепти. Отже боротися зі злочинами треба, але не такими нелюдськими методами, які існують тепер, бо вони своєю жорстокістю не сприяють зменшенню злочинности.

На закид, що він не має досвіду праці у Верховній Раді, Лук'яненко відповів, що якби тут були лише ті, хто має досвід попередніх років, то змін було б марно сподіватися. Це щастя України, що у Верховній Раді є нові люди, які зуміють поєднати свій досвід з досвідом тих, хто був тут раніше.

Комітет державної безпеки Лук'яненко пропонує реорганізувати, створивши новий орган захисту конституції української республіки. Також в майбутньому треба провести розслідування діяльности КҐБ, але не для того, щоб карати винних, а щоб подібні злочини не повторювались. КҐБ мусить розкритися, показати свої гріхи і покаятися.

Якщо згадати, що саме стараннями КҐБ Лук'яненка понад 27 років катували в тюрмах і таборах, то його помірковане і християнське ставлення до працівників цієї організації викликає захоплення і подив, що за багато років жорстокої неволі він не лише не озлобився, але й дбає аби помста не потягла за собою нову помсту, тому й закликає не карати, а лише викривати злочини КҐБ, щоб уникнути повторення їх у майбутньому.

На звинувачення, що ,,добре зорганізована акція" біля будинку Верховної Ради наносить моральної шкоди народним депутатам, Лук'яненко відповів, що він тих людей не організував і що ні один організатор не зміг би змусити їх стояти під дощем цілими днями. Крім того, жодної шкоди Лук'яненко в цьому не вбачає, навпаки, вважає, що це дає змогу почути прагнення народу. В цьому запорука успіху, бо ,,біль народу нам більше болітиме". Присутні нагородили ці слова бурхливими оплесками.

Депутат М. Горинь також наголошував на необхідності передати землю селянам у власність навічно і забезпечити їх малою технікою. Крім того, на відміну від академіка Юхновського, М. Горинь заявив, що не бачить ґарантій, які б забезпечили Україні у федерації можливість зберегти суверенність і достойне життя. Завжди існує небезпека, що всі нові закони знову будуть викинуті до кошика і солдатський чобіт, вже в котрий раз, знову захоче розтоптати українську землю. Тому застерігає депутатів не бути легковірними, бо народ цього не простить.

Коли Гориня запитали чи вважає він, як людина віруюча, що совєтська влада є від Бога, депутат відповів: ,,Все, що відбувається тут, під нашим синім небом, не йде врозріз з волею Бога. Можливо, це один з етапів нашого вдосконалення, один з тих етапів, який повинен довести, як ми не повинні в майбутньому робити".

(Закінчення на стор. 3)

Роман С. Голіят

Поляк про сучасний Львів

У ,,Ґазеті Виборчій", що її видає ,,Солідарність" з 28-го травня 1990 року, знаходимо статтю ,,Кореспонденція Анджея Ломановського з України" п.з. ,,Визволена зона". У підзаголовку читаємо: ,,Ціна за самостійність: молоко на рецепти. Партія не дає за виграну. В Києві бояться львів'ян".

Автор цієї статті розповідає, що довгі черги терпеливо чекають в гаряче полудне перед львівськими крамницями на першу доставу. На молоко. У Львові молоко належиться тільки дітям. Дозвіл на молоко мусить потвердити лікар. Це ціна, якою Львів і ціла Західня Україна платить за березневі вибори до народних Рад депутатів, які виграла опозиція. Предсідником виконавчого Комітету львівської округи став Вячеслав Чорновіл (який відбув 15 років ҐУЛаґу за ,,антирадянську пропаґанду"), а округа знайшлася у кліщах економічної бльокади. Заслона, яка відділяє Львів від решти країни, запала без шуму. Одного дня, забракло молока, а на протязі наступних днів, із поличок крамниць зникло масло і решта молочних продуктів.

Не було голосних заяв, ніхто демонстративно не ,,прикручував гайок". У централі (невідомо — київській чи московській) видано потиху рекомендацію. Відповідальні урядовці харчового постачання, зробили малі поправки в колюмнах, виповняючи таблиці постачання. Вантажні авта роз'їхалися у різних напрямках — старанно виминаючи Львів.

Старалися також обмежити доставу м'яса, одначе, несподівано для ,,товаришів господарської лінії" виявилося, що Західній Україні воно непотрібне. Вона самовистачальна.

У центрі Львова на будинку Ради народних депутатів повіває виклятий дотепер синьо-жовтий український прапор. Ще півроку тому, за те що на маніфестаціях львів'яни несли ,,націоналістичний символ" можна було заплатити 300 карбованців кари (пересічна місячна заробітня платня виносить 150-180 карбованців). Та й на сусідньому будинку партії дотеперішній червоно-синій прапор Української Совєтської Соціялістичної Республіки ,,мусів посунутися" — як говорять львів'яни, — а побіч нього появився синьо-жовтий прапор.

Але партія у Львові зовсім не погодилася з виграшою опозиції, і від перших днів підтримала центральну владу, розпочавши з новою владою докучливу підпільну боротьбу. Не дозволено, щоб львівське радіо передавало перше засідання Ради — бо забагато коштує передача. На заклик Чорновола, львів'яни, щоб уможливити безпосередню передачу нарад, зібрали 3 мільйони карбованців. За радіопередачу заплачено півмільйона.

У квітні дійшло до нового зудару. Йшлося про газету ,,Вільна Україна", яка до того часу була органом Ради. Тепер виявилося, що вона не є. ,,Якщо Рада хоче, щоби газета належала їй, то нехай її видержавить" — великодушно запропонував колишній шеф львівського обласного комітету Партії — Погребняк ,,Як то — обурилися депутати — ми маємо державити нашу власність?".

Постановлено, створити власну газету ,,За Вільну Україну". В комітеті запанував переполох. Усі переконані, що коли Чорновіл заснував газету, решта часописів, негайно втратить читачів. Розпочато торги, що триває досьогодні.

У політичну розгру вплели львівських поляків. Незнані руки писали на мурах: ,,Львуф одбіеми", ,,Львуф наш" — (,,Львів відвоюємо", ,,Львів наш"). У місті панує переконання, що роблять це приїжджі з Польщі, на думку представників місцевої 12,000 Полонії (Львів має 7,000 мешканців) тих написів підозріло багато і появляються вони зачасто.

Це постійне тертя і підкладання ноги новій владі, допроваджує львів'ян до білої гарячки.

Переважно промовці на міських вічах, розпочинають свою мову від фрази: ,,Той партійний бандит Погребняк знову...".

Партійні уряди в Києві перестрашені, розглядають навіть проєкт, щоб признати Західній Україні автономію, щоб тільки віддiлити її від решти країни.

Мешканці Східньої і Центральної України, які приїжджають до Львова, почуваються там ,,як серед політичних еміґрантів" — твердить місцевий діяч Республіканської Партії (давньої Української Гельсінкської Спілки). На проспекті Леніна — центральній вулиці Львова — можна купити ,,бібулу" з цілої України. ,,Часами їдемо до Києва і там продаємо на площі Жовтневої Революції" — оповідає один з кольпортерів. ,,Київська міліція відганяє місцевих букіністів, львів'ян не зачіпають — бояться".

Тим часом черги за молоком — щораз довші. ,,Якщо нічого не зміниться, то ми також застосуємо економічну бльокаду супроти СССР — сказав один з діячів львівського 'Руху'. В Західній Україні ми маємо найчистіші поклади нафтової ропи в цілому СССР".

Стаття прикрашена світлиною з підписом ,,національний синьо-жовтий прапор".

Андрій Качор

150-РІЧЧЯ ,,КОБЗАРЯ" ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

,,Ну що б, здавалося, слова?
Слова то голос — більш нічого.
А серце б'ється — ожива,
Як їх почує!... Знать, од Бога
І голос той і ті слова
Ідуть між люди!..."

Цього року, українці в цілому світі відзначають, чи точніше повинні відзначити, 150-річчя появи нашого славного ,,Кобзаря" Т. Шевченка, цієї української Біблії, яка дала початок до нового, справжнього, літературно-культурного і національно-політичного відродження України.

Нам треба частіше пригадувати, головно молодому поколінню, що Тарас Шевченко (1814-1861) — це не тільки найбільший український поет, визначний мистець-маляр, але найважливіше — національний апостол і пророк, який зрушив український народ до нового, державнотворчого, життя. Сьогодні ми всі це відчуваємо глибше і знаємо це краще, ніж знали ми давно.

Тарас Шевченко, за словами другого велетня української духовости Івана Франка, став справжнім володарем у царстві українського духа і велетнем у царстві вселюдської культури. Коли з перспективи 150 років ми трохи глибше задумаємося і приглянемося геніяльній постаті Т. Шевченка, то не можемо ні на мить стримати нашого подиву для його так багатогранної духовної особистости.

Уся його творчість, вся його національно-політична філософія, яка була, є, і буде дороговказом для українського народу, висловлена в одній книзі п.з. ,,Кобзар". Як відомо — перший ,,Кобзар" появився в 1840 році в Петербурзі і було в ньому тільки вісім поезій, а саме: ,,Думи мої, думи", ,,Перебендя", ,,Катерина", ,,Тополя", ,,Думка", ,,До Основ'яненка", ,,Іван Підкова" і ,,Тарасова ніч".

З життєпису Т. Шевченка знаємо, що припадок хотів, що Петро Мартос, український поміщик, замовляючи собі у Шевченка портрет, припадково знайшов у його кімнаті уривки ,,Тарасової ночі". З розмови з Т. Шевченком він довідався, що Шевченко не тільки малює, але також пише вірші... Мартос запропонував Шевченкові ці вірші видати друком, відчуваючи велич тих поезій. Цю думку підтримав Е. Гребінка, а В. Штенберґ, друг Шевченка, приготовив ілюстрації до цього видання.

Це видання могло появитися тільки в Петербурзі, бо в Україні була строга заборона такі твори друкувати. Цензор у Петербурзі, П. Корсаков, що сам був письменником і бував в Україні, 12-го лютого 1940 року дав дозвіл на друкування, з деякими пропусками, і десь з кінцем березня, або з початком квітня, ,,Кобзар" появився на книжковому ринку. Усі критики, доброзичливі і ворожі до української мови, визнали непересічний поетичний талант автора. І з того часу починається геніяльна поетична творчість Т. Шевченка.

У 1841 році Т. Шевченко написав велику поему ,,Гайдамаки", у 1842 році появляється його ,,Гамалія", у 1843 році ,,Розрита могила", а в 1844 році Шевченко написав, неприємливу для царського режиму, поему ,,Сон", яка стала пізніше причиною його заслання. Рік пізніше, спираючись на Соборне посланіє апостола Йоана, Т. Шевченко пише національне звернення до українського народу п.з. ,,До мертвих і живих і ненароджених земляків моїх в Україні і не в Україні сущих, моє дружнеє посланіє".

За ці і подібні поеми, пов'язуючи його особу з Кирило-Методіївським Братством у Києві, царський російський уряд в 1847 році наказав його арештувати і заслати простим вояком в оренбурзькі степи із забороною писати і малювати. На засланні, як знаємо, Шевченко дещо писав і малював, але скрито. Перебув він там до 1857 року, коли його друзі, з трудом, добилися його звільнення з цієї неволі. Він хворий, під постійним доглядом поліції, доживав свого віку в Петербурзі, де і помер у 1861 році. Щойно після смерти російська влада дозволила тлінні останки Т. Шевченка перевезти в Україну. Поховано його в Каневі, над Дніпром, на т.зв. Чернечій горі, при великому здвизі народу.

Перше повне видання всіх поем і віршів Т. Шевченка, під первісною назвою ,,Кобзар", появилося знову ж у Петербурзі, щойно в 1907 році, за старанням молодого і дуже активного громадсько-кооперативного діяча Василя Доманицького. Це видання, як стверджує проф. Д. Дорошенко у ,,Нарисі історії України", було тим, що ширше громадянство України вперше змогло познайомитися, усіма поетичними творами свого великого поета. Рік пізніше треба було видати другий наклад цього ,,Кобзаря", який дуже скоро українська громада викупила.

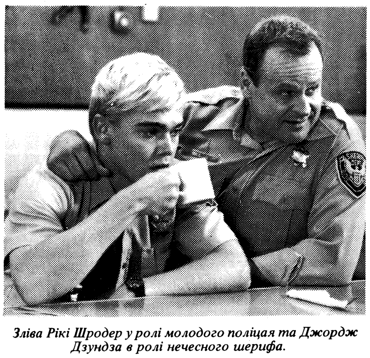
З цього приводу, Борис Грінченко, у статті ,,Перед широким світом", подав свої критичні завваги, гадаю, що вони є актуальні і сьогодні, а саме: ,,Нема чого нам тішитися, що ось, мовляв, маємо такого великого поета, що його в кожній селянській хаті розуміють, і що на йому може виховатися нарід. Ми, справді маємо великого поета, але в селянській хаті його ще не знають, або мало розуміють. Зробімо ж, щоб люди з тієї хати піднялися духово стільки, щоб справді, могли його зрозуміти".

І хоч ,,Заповіт" Т. Шевченка, оте ,,вставайте, кайдани порвіте", став другим національним гимном у часі творення української держави в 1917-1920 роках. І хоч головна ідея Т. Шевченка ,,Обніміте ж брати мої, найменшого брата", стали основою великого українського кооперативного руху на рідних землях і в діяспорі, то все ж таки ще і сьогодні, не тільки в селянських родинах, але в хатах наших робітників, інтеліґентів, професіоналістів не все знайдете ,,Кобзаря", рідко почуємо мову про Шевченка, про його безсмертні твори, бо ми їх тепер не читаємо, або дуже рідко читаємо. А ,,Кобзар" допомагав десятками років нашим громадським провідникам у їх настанові до громадської праці, він може допомагати нам і сьогодні своїми глибокими думками, як нам жити і як нам працювати, щоб український народ у кожній ситуації виступав об'єднано, як личить висококультурному народові.

На українській громаді в діяспорі лежить велике зобов'язання; у 150-річчя появи першого ,,Кобзаря", видати для нашого молодого покоління нове повне видання поетичних творів Т. Шевченка, з коментарями, які допомогли б молодій ґенерації глибше зрозуміти його геніяльні твори, що може стати для цілої діяспори цілющим ліком перед асиміляцією і лімок для відродження глибокого і щирого українського патріотизму, якого нам тепер ще дуже потрібно.

Це рівночасно буде виявом нашої найбільшої пошани до нашого великого Кобзаря — Тараса Шевченка, що дав нам найціннішу книгу — Біблію українського народу — в якій маємо відповідь і пораду на розв'язку майже всіх наших громадських і загальнонаціональних проблем.

Дж. Дзундза в новій ролі

Зліва Рікі Шродер у ролі молодого поліцая та Джордж Дзундза в ролі нечесного шерифа.

(Фото: Боб Ґрін, Сі-Бі-Ес).

Джерзі Сити, Н.Дж. — У п'ятницю, 15-го червня, від год. 9 - 11-ої вечора висвітлювано на телевізійній станції Сі-Бі-Ес фільм під назвою „Жахіття на шляху 91. Сам фільм тематично цікавий тим, що намагається виявити ще раз відому всім стародавню мудрість, що правда завжди переможе неправду. Так і в цьому фільмі, молодий, повний ідеалістичного захоплення у боротьбі з несправедливістю поліціянт намагається розв'язати проблему несправедливости та корупції, що нею займається не хто інший, а сам начальник поліції.

Ролю нечесного команданта переконуюче зіграв наш земляк Джордж Дзундза, якого читачі напевно пригадують собі з усім відомого фільму „Мисливець оленів". Ролю молодого поліцая грає Рікі Шродер, молоденький американський актор, відомий глядачам впродовж років, як дитячий актор.

Оцінка...

(Закінчення зі стор. 2)

ня участи провідних діячів національного відродження у виборах, ми радіємо їхньою премогою та участю як народних депутатів у Верховній Раді УССР. Вони вибрали законний, мирний і демократичний шлях у змагу до державної незалежности України.

Москва намагається придушити визвольні рухи серед поневолених СССР націй і, хоча національне зрушення в Україні не ввійшло ще суцільно у стадію протиставлення окупаційній владі, український народ ступив на цей шлях і наше завдання — допомогти йому не збитись із дороги і дійти до священної мети — своєї Правди у своїй Хаті.

Радіючи національним зрушенням українського народу до волі і державної незалежности, підтримуємо морально і матеріяльно усі українські патріотичні сили, де б вони себе не проявляли, в яких би то не було неофіційних і офіційних організаціях і рухах, якщо вони змагають до державної незалежности України.

Народний Рух України за перебудову трактуємо як надбудову неофіційних організацій, з різними ідейно-політичними плятформами і цілями. В НРУ за перебудову є два табори — самостійницький і федералістичний. Тому, підтримуємо в НРУ табір самостійницький, бо за підтримку діяльности федералістичного табору, який визнає УССР державою українського народу, в імперській системі СССР, українська самостійницька громадськість відповідальности брати не може.

Наголошуємо політичний аспект допомоги українському народові у розвитку політичної думки і скріплення історичної пам'яті народу відповідною літературою, чого в Україні найбільше тепер бракує.

Матеріяльну допомогу організуємо для самостійницьких офіційних та неофіційних організацій на закуп копіювальних машинок та розбудову їхніх інформаційних і ділових центрів. Гуманітарний відтинок допомоги вважаємо рівно ж конечним. Одначе за катастрофу в Чорнобилі відповідає Москва і совєтський уряд має обов'язок дати всесторонню допомогу в ліквідації наслідків чорнобильської катастрофи. Світовий Конґрес Вільних Українців повинен негайно проголосити проєкт п.з. „Лікарська Поміч Дітям-Жертвам Чонобиля", щоб лікувати їх на місці і в шпиталях західніх країн світу. Ця програма повинна включати договори з державними установами здоров'я і вестися у співпраці з СКВУ.

За Президію Секретаріяту СКВУ

Василь Верига
генеральний секретар

Відбулася...

(Закінчення зі стор. 1)

голів Союзу Українок: Лідію Бурачинську і Іванну Рожанківську.

Святковим полуденком 26-го травня проводила Рома Тобіянська. Присутніх вітала Ірина Лончина, голова Дітройтської Округи СУА.

Зворушливим був виступ довголітнього політв'язня, поетеси Ірини Сеник. В її словах проявлялась шляхетність її душі, яку зміцнили довголітні терпіння та знущання. Висловлюючи подяку за поміч діяспори в роках її ув'язнення, вона вказала на важливу ролю жінки у збереженні духовного і фізичного стану нашого народу по чорнобильській трагедії. Приємною для неї несподіванкою було вручення їй свіжо виданої книжки її поезій.

Неочікуваною розрадою для гостей був виступ учнів школи Непорочного Зачаття, які вивели гагілки — учителька Мирослава Бараник, та виступ співочого ансамблю під керівництвом знаменитої піяністки Ольги Соловій.

Проблема розвитку культури та її збереження була темою доповіді д-р Уляни Климишин. Бути свідомим культурних надбань свого народу, розвинутих протягом віків, є рушієм до пізнання історії та усвідомленням своєї національної окремішності. Завданням діяспори є запізнати чужі середовища з нашими культурними осягами минувшини та інформувати про сучасну активність.

Мґр Віра Андрушків подала ряд конкретних суґестій як це осягнути, звертаючи також увагу на контакти з Україною. Відтятий десятками років від всяких контактів не тільки з діяспорою але й з рештою світу, край є жадний тих контактів, нашого друкованого слова чи то у формі книжок, журналів чи газет. Ми обов'язково повинні читати їх видання, бо це нам багато допоможе їх правильно розуміти. Наша допомога в придбанні для них модерних апаратів (комп'ютери, факси) допоможе в їх праці.

О. Ісаєвич

Д-р Василь Маркусь заскочив союзянок аналізою їх організації, дефінюючи її структуру, цілі та досягнення. Ми маємо сьогодні в Америці понад 80 крайових організацій. СУА та братські організації відіграють поважну ролю в житті нашої діяспори. Для всіх них важливою справою є придбання нових членів. Сьогодні в Україні, в рядах організацій, жінки не раз більше активні, як мужчини.

Марія Миковська розглядала проблему співпраці з англомовними членками. Треба стриміти до гармонійної співпраці, бо ця частина членства дуже цінна.

Марта Фаріон-Вислоцька, розглядаючи вклад професійних жінок в працю наших організацій, ствердила підрядну ролю жінок через опанування провідних позицій мужчинами.

Харитативна допомогова акція СУА засягає такі краї як Арґентина, Бразилія, Юґославія, Польща та в першій мірі дітей Чорнобиля. Факт, що протягом останніх двох років СУА уділив студіюючій молоді стипендій на близько 600, 000 дол., наявно характеризує турботи цієї організації за нашу молодь та інтенсивність її праці.

Предметом уваги д-р Анни Процик були журнали, які появляються тепер в Україні, зміни в їх змісті та тиражах.

Анна Максимович обговорювала справу видання журнал „Наше Життя", а Оля Кушнір висунула ряд конкретних пропозицій як покращити фінансовий стан журналу.

Вечір в Українському Культурному Центрі відкрила Ліда Колодчин. Програму почато показом вишиваних суконок, дальше слідував виступ відомої співачки Христі Липецької та читання гумористичної поеми М.Шехович. Увагу притягала виставка моделів ляльок в українських народних строях, які виконали членкині 81-го Відділу в Дітройті за ініціятивою А. Папіж, що вимагало багато історичних дослідів. Була також виставка картин наших малярів. Вечером проводила мґр Рома Дигдало.

На панелі в неділю вранці промовляла Ольга Ісаєвич, гість з України. Вона висловила бажання тісної співпраці із СУА. Виховання дітей в українському дусі та поширення імени України на міжнародному форумі уважає головним завданням. Подібну думку висловила також д-р А. Процик.

В дискусії на тему Українського Музею, який слушно є гордістю СУА, було також включене питання плекання народного мистецтва, що було ґрунтовно вияснене в рефератах Стефанії Дуб та Люби Волинець.

Ірена Прийма обговорювала справу записів на тасьмах зізнань наочних свідків важних історичних подій.

Бенкет, яким провадила Марія Зарицька, відзначила своєю присутністю Марта Ґрифитс, заступниця губернатора стейту Мишиґен конґресмен українського походження Дейвид Боньор та президент СКВУ Юрій Шимко. Від Світової Федерації Українських Жіночих Організацій вітала конвенцію її голова Марія Квітковська. Привіт виголосила також нововибрана голова централі М. Савчук. Бенкет відкривала Наталія Гевко.

О. Ісаєвич, в блискучій промові, накреслила ролю української жінки в історії України, зосереджуючись на теперішньому її трагічному положенню, коли вона мусіла переходити тюрми, заслання до сибірських таборів, журбу за переслідуваних чоловіків чи синів, а тепер розпуку за новонароджених хворих дітей. Відзначено молодих жінок-професіоналісток, які в своїй професії здобули виїмкові успіхи.

В часі конвенції було відзначено 50 відділів за пильну працю для СУА. О. Климишин стала почесною членкою Головної управи.

За придбання 60 членів в Окрузі Дітройт Л. Колодчин була наділена почесною грамотою.

Розрадою бенкету був другий виступ Х. Липецької.

В коментарях учасниць конвенції звучало повне вдоволення з її організації, висловлювано признання Конвенційному комітетові на чолі з Н. Гевко.

Одеса...

(Закінчення зі стор. 1)

во будується коштом американського мільйонера родом з Одеси Гаммера. На мітинґу виступили народний депутат СССР від Одеси Романов, заступник голови УРП Григорій Гребенюк. Був прийнятий лист протесту „батькові" заводу А. Гаммерові. Лунали заклики до повної державної незалежности України. Збиралися фонди на підтримку Литви. Під час мітинґу проводив голодівку протесту відомий одеський правозахисник Сергій Старостін, котрий протестує проти відмови прийняти його на роботу на підставі того, що він не стоїть на військовому обліку.

11-го червня у Одесі відбулася обласна установча конференція об'єднання ДС У. Головою осередку обрано Станіслава Іщенка. Прийняті рішення про створення разом з іншими самостійницькими політичними угрупуваннями антибольшевицького блоку „За незалежну Україну", а також про урочисте відзначення роковини відновлення української державности 30-го червня 1941 року у Львові під проводом Ярослава Стецька. Осередок схвалив принципи українського націоналізму, проголошені ОУН та УПА, визнав мирні засоби змагань за самостійну соборну українську державу як принцип теперішньої стадії боротьби за незалежність України.

Вантажний...

(Закінчення зі стор. 1)

В тому однак вдалося передати дві друкарські машини, з яких одна призначена до Києва для „Наукової книги", а друга для Львова для медичних і наукових цілей. Крім того „Мрією" відлетіли скрині із застриками Тетануса, 15 тонн харчів для немовлят, ліки і медичні засоби. Харчі для немовлят подарувала американська допомогова організація „Годуйте дітей" з осідком в Оклагомі, яка згодилася і в майбутньому допомагати активно Управі Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля та тепер погодилася у своїх магазинах переховати увесь цей вантаж, який не було змоги переслати „Мрією" аж до наступного транспорту, що вже приготовляється.

Тому що вантажник „Мрія" у наслідок усіх подій ще й змінив поворотний шлях та мав летіти через Аляску, Комсомольськ-на-Амурі або Хабаровськ, а це „засекречені зони", не дозволено ні одній цивільній людині супроводжувати транспорт дарів для жертв Чорнобиля. Все це стало причиною до того, що представники Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля та української преси не дістали дозволу сісти до цього вантажного літака. Однак вантаж зустрінуть представники Руху та представники Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля на місці розвантаження у Києві.

Виступи...

(Закінчення зі стор. 2)

„Що за воєнізовані формування були запрошені на площу на мітинґ і яка на них форма, і хто їх узаконив і озброїв?" — запитав хтось у Гориня і той відповів: „Я бачив, що це молоді неозброєні люди, які брали участь у київському карнавалі, були в стрілецькій формі українських січових стрільців 1919-20 років". На запит, чому він виступає від імени народу, Горинь відповів, що кожна партія вважає, що вона несе певні народні настрої й вірно служить народові. Він також хотів би представляти народні інтереси і був би радий, аби його рука відчувала пульс народного життя. А хто має право говорити від імени народу — вирішити не так просто.

На питання, як ставиться він до акцій, що осквернюють пам'ять Леніна, Горинь відповів, що вже минули ті часи, коли Ленін для совєтських громадян стояв дуже високо. З приходом гласности люди довідалися багато такої правди про Леніна, яка зняла його з високого п'єдесталу і показала, що він був звичайною людиною і може бути об'єктом критики так само, як і будь-який інший історичний діяч. І треба з цим примиритися.

На випадок, коли б Україна вже сьогодні стала суверенною, то з чим би вона вийшла на світовий ринок? — запитали у Гориня і той відповів, що „всесоюзні міністерства забирають з України 88 відсотків прибутків і обчислюються ці 88 відсотків з 50 більйонів прибутків. Виходові з кризової ситуації також сприяли б економічні контакти з Польщею та іншими країнами, бо навіть за умов, що й сама Польща перебуває в такому ж стані, обмін буде фактом стимуляції. На питання, як він ставиться до претенсій молдавських неформалів на територію Басарабії, Горинь відповів, що згідно з програмою Руху, Україна не має ніяких територіяльних претенсій до сусідів і, звичайно, не допускає ніяких територіяльних претенсій сусідів до України.

Не менш цікавим був виступ В. Чорновола та інших. Всі депутати висловилися за суверенітет України і виступи їхні вперше за 70 років громадяни України мали змогу слухати в радіо і побачити на екранах своїх телевізій.

Володимир Івашко, після обрання його на пост голови Верховної Ради УССР, оголосив, що займатиме пост першого секретаря ЦК КПСС лише до з'їзду Комуністичної партії України, який розпочнеться 20-го червня.

Повідомляємо Рідних, Приятелів, Знайомих і нашу Громаду, що у п'ятницю, 8-го червня 1990 р. у далекому Амгерсті, Виск. помер наш МУЖ, БАТЬКО, БРАТ І СВОЯК

бл. п.

Микола М. Курдидик

проживши 81 літ чесного і трудолюбивого життя.

Про молитви за душу Покійного просять:

ІВАНКА — дружина
БОГДАН І ХРИСТЯ — діти
АНАТОЛЬ, ЯРОСЛАВ І ЄВГЕН — брати
І ЛІДА — сестра в Україні, з родинами

У глибокому смутку повідомляю, що в четвер, 7-го червня 1990 р. відійшов у Вічність, після довгої і важкої недуги,

наш Найдорожчий

МУЖ, БРАТ, ВУЙКО, ВІТЧИМ І ДІДУСЬ

св. п.

АРКАДІЙ ТРАЧУК

уроджений 23-го березня 1908 р. в Острозі на Волині.

Дружина — ОЛЬГА
Сестра — ЕВГЕНІЯ МОГИЛЬНИЦЬКА
(з дочками — Лондон, Англія)
Сестрінки —
РОГНІДА INGHAM з чоловіком ДАВИДОМ
ЗІРКА, ТАМАРА, ОКСАНА
Пасерб — ОЛЕГ ЗАГОРОДНІЙ
Внуки — ОЛЕГ і ТАМАРА ЗАГОРОДНІ

ПАРАСТАС відбувся в п'ятницю, 8-го червня, о год. 7:30 веч. у похоронному заведенні Thomas M. Quinn & Sons, Inc., 35-20 Broadway, Long Island City, N.Y.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ провів архипресвітер Сергій К. Пастухів в суботу, 9-го червня 1990 р. о год. 11:30 ранку в церкві-пам'ятнику св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. Відтак тіло Покійного спочило на місцевім православнім цвинтарі.

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в середу, 20-го червня 1990 р. відійшла у Вічність

наша Найдорожча

МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ, ТЕТА І КУЗИНКА

бл. п.

МАРІЯ СТРУМІНСЬКА

нар. в Делятині, Україна, дня 12-го грудня 1894 р.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 22-го червня 1990 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Yonkers Funeral Home при 107 Yonkers Avenue, Yonkers, N.Y.

ПОХОРОН в суботу, 23-го червня ц. р. о год. 9:30 ранку в церкві св. Михаїла, а опісля Тлінні Останки будуть відпроваджені на цвинтар Mount Hope, Yonkers, N.Y.

У глибокому смутку:

син — ЯРОСЛАВ з дружиною МАРІЯННОЮ і дітьми ТОМОЮ І ХРИСТИНОЮ
дочка — МАРІЯ БОРКОВСЬКА з мужем РОМАНОМ
внуки —
ТАМАРА
ТАРАС з дружиною МАРУСЕЮ
правнучки — ОЛЕНКА І ЛЯРИСКА
сестрінок — РОБЕРТ ВАЩУК
сестрінка — ХРИСТИНА БАРТАШ з мужем КАРЛОМ
кузини —
МАРІЯ ЛЕВИЦЬКА
ІВАН МИСЮК
з родинами
та ближча і дальша Родина в Україні та Польщі

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в середу, 20-го червня 1990 р. відійшов у Вічність на 90-му році життя

наш Найдорожчий БАТЬКО, ДІДО І ПРАДІДО

бл. п.

ІВАН КЕФОР

нар. в селі Середному, пов. Підгайці, Україна

ПАНАХИДА буде відправлена в п'ятницю, 22-го червня ц. р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — в суботу, 23-го червня, о год. 9:00 ранку в цьому ж заведенні, а о год. 9:30 ранку в церкві св. Юра. Тлінні Останки спочинуть на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:

донька — ЛІДА РОГОВСЬКА з мужем ВОЛОДИМИРОМ
внук — ВОЛОДИМИР з дружиною КЕРЕН
внучки —
ХРИСТИНА КОХАН з мужем ЯРЕМОЮ
АДРІЯНА КЕЗИК з мужем ОРЕСТОМ
правнуки —
АДРІЯН І ДІЯНА КОХАН
АМЕНДА РОГОВСЬКА
та ближча і дальша Родина в Америці й Україні

•

Родина просить замість квітів складати пожертви на Гарвардський проєкт.

Голова СФУЖО в Австралії

Голова СФУЖО д-р Марія Квітковська повернулася з організаційної поїздки до Австралії, де перебувала від 20-го березня до 7-го квітня 1990 року. В тому часі відвідала складові організації СФУЖО: Союз Українок Австралії та Об'єднання Українських Православних Сестрицтв Австралії та Нової Зеляндії і взяла участь в Конференції СФУЖО, яка відбулася в Сіднею (НПВ) в днях 25-го і 26-го березня 1990 р. Господарями Конференції була Крайова Управа Союзу Українок під проводом Голови мґр О. Шевчук, що є заступницею Голови СФУЖО на Австралію. В ній взяли участь представниці Стейтових Управ Союзу Українок із Нової Південної Валії, Вікторії та Південної Австралії, Представниці довколишніх відділів та Представниці Об'єднання Православних Сестрицтв. Гостями були представ ники громадських організацій і представниці литовської і лотишської організацій. Темою Конференції було: „Родина— світло життя", згідно з гаслом СФУЖО на 1990 рік. Крім доповіді голови СФУЖО та звітів і обговорення організаційних справ, був панель на тему української родини, з доповідачами з молодшого покоління.

Під час перебування в Австралії, Голова СФУЖО відвідала столицю Канберу, мала зустріч з членками СУА Австралії, оглянула Український Католицький Осередок св. Володимира, пам'ятник 1000-літтю Хрищення України та Український Православний Осередок, Церкву св. Миколая з каплицею-пам'ятником 1000-ліття Хрищення України а побіч пам'ятник, здвигений старанням українських організацій Австралії, в пам'ять жертв Голоду в Україні.

В Сіднеї на зустрічі з громадянством голова дала інформативну доповідь про СФУЖО; відвідала українські Церкви, українські суботні школи, Центр українських Студій при Макворі Університеті, редакцію „Вільної Думки" з редактором Шумовським, та мала ще окремі зустрічі з Крайовою і Стейтовою Управами Союзу Українок та Об'єднанням Українських Православних Сестрицтв. Також дала інтерв'ю на українській радіопрограмі.

В Мельбурні голова СФУЖО на зустрічі з членством і управами Союзу Українок і Православних Сестрицтв та представниками громадських організацій виголосила інформативну доповідь про діяльність СФУЖО і її напрямні відносно сьогоднішних подій в Східній Европі, а зокрема на Україні. Відвідала Владику Івана Прашка і в його асисті оглянула Катедру, приміщення суботньої школи, музей та Дім сестер монахинь. Голова відвідала теж св. Успенську Православну Церкву та мала окрему зустріч з управою Сестрицтва.

В Мельбурні д-р М. Квітковська відвідала редакцію тижневика „Церква і Життя", де директор Мирон Болюх записав інтерв'ю, зустрілася з головою Союзу Українських Організацій Австралії (СУОА) Василем Моравським для обговорення справ СКВУ. Він є також управителем Кредитової Кооперативи „Дністер", Д-р М. Квітковська відвідала ще Українську Суботню Школу та мала довшу розмову з головою Централі Шкільної Ради Т. Сліпецькою у справах СКВОР-СКВУ, також радіостанцію Етнічного радіо, де дала інтерв'ю.

В часі перебування в Мельбурні голова СФУЖО мала нагоду взяти участь в Дискусійному Вечері, який влаштовує завжди Комітет Зовнішніх Зв'язків Української громади Мельбурну, на якому промовляв совєтолог Санта Марія; на Академії в честь Романа Шухевича, яку влаштував Громадський Комітет Української Громади, в програмі якого були виступи кількох місцевих хорів. Програма була на дуже високому рівні і в гарному виконанні.

На закінчення голова СФУЖО мала ще нагоду бути на концерті, на якому виступала молода співачка Люся Юрків та бандуристи під керівництвом д-ра Якубовича.

Останні відвідини були в Аделяйді, П.А., де голова СФУЖО зустрілась з членами Союзу Українок та Об'єднання Православних Сестрицтв і з громадянством та виголосила інформативну доповідь, запізналася з ними і їх працею. Відвідала деякі установи, українську католицьку парафію і пароха о. Ігоря Шпитковського та музей в приміщенні Союзу Українок. Відвідала мисткиню І. Чорній і оглянула її образи. Голова СУА Нової Австралії постаралася, щоб голова СФУЖО запізналася з життям і працею українців на тому далекому континенті, де живе і діє велика українська громада, яка може почванитися здобутками протягом 40-ліття свого поселення. А починалася праця там перешими українськими організаціями жінок! Голова СФУЖО повернулася з найкращими враженнями про нашу громаду, зокрема про українських жінок.

Н.Н.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ІЗРАЇЛЯ Їцак Шамір офіційно запросив приїхати до Єрусалиму президента Сирії Гафеза аль Ассада на мирові переговори. „Ми запрошуємо його приїхати для переговорів" заявив Ї. Шамір, а при цьому може ми зможемо осягнути мир". Прем'єр Ї. Шамір та його прибічники настоюють, що запрошення було щирим, але ніхто направду не вірить в те, що Ассад серйозно прийме такий жест зі сторони Ї. Шаміра.

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МОНІКА ЯНОВЯК, член УНС Відд. 47-го ім. Ольги Басараб в Бетлегемі, Па., померла 20-го квітня 1990 року на 32-му році життя. Нар. 1957 року в Бетлегемі, Па. Членом УНС стала 1969 року. Залишила у смутку мужа Данила, батька Альберта і двох синів Тимотея і Матвія. Похорон відбувся 24-го квітня 1990 року на цвинтарі Сідар Гілл Меморіял Парк в Аллентавн, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Анна Гарас, секр.

ОРЕСТ ГЛАДКИЙ, член УНС Відд. 204-го ім. А. Гончаренка в Ню Йорку, помер 14-го квітня 1990 року на 84-му році життя. Нар. 27-го серпня 1905 року. Членом УНС став 1965 року. Залишив у смутку дружину Марію Любомиру. Похорон відбувся 19-го квітня 1990 року на цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Мирон Заліський, секр.

Д-р ІВАН М. ДУДАН, член УНС Відд. 45-го Т-ва „Любов" у Філядельфії, Па., помер 5-го травня 1990 року на 83-му році життя. Нар. 26-го червня 1905 року в Україні. Залишив у смутку дружину Мері, дочок Андрею Гернер і Джоен, та сина Дениса. Похорон відбувся 8-го травня 1990 року на цвинтарі Святого Гробу в Четтенгем Тавншип, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

КАТЕРИНА ОЛИЦЬКА, член УНС Відд. 112-го ім. св. Марії в Пармі, Огайо, померла 12-го травня 1990 року на 91-му році життя. Нар. 22-го вересня 1899 року в Україні. Членом УНС стала 1945 року. Залишила у смутку Юстину Смолярську. Похорон відбувся 15-го травня 1990 року на цвинтарі Святого Духа в Пармі, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Мері Капраль, секр.

АНАСТАЗІЯ ХАМУЛЯК, член УНС Відд. 112-го ім. св. Марії в Пармі, Огайо, померла 14-го травня 1990 р. Нар. 6-го травня 1898 р. в Галичині. Членом УНС стала 1947 року. Залишила у смутку синів Івана і Михайла і дочку Вероніку Мартович. Похорон відбувся 16-го травня 1990 року на цвинтарі св. Андрія в Пармі, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Мері Капраль, секр.

МЕРІ ЯРМОЛЮК, член УНС Відд. 83-го ім. Івана Франка у Філядельфії, Па., померла 7-го травня 1990 року на 79-му році життя. Нар. 5-го листопада 1910 року в ЗСА. Залишила у смутку одного сина одну дочку, 9 внуків і 13 правнуків та 2-ох братів Івана і Григорія Бабяків. Похорон відбувся на цвинтарі Беверлі Нешенел.

Вічна Їй Пам'ять!

А. Кушнір, секр.

НОРМАН М. МУСАТ, член УНС Відд. 427-го ім. Івана Франка в Ст. Катеринс, Онт., помер 9-го квітня 1990 року на 51-му році життя. Нар. 1939 року в Ст. Катеринс, Онт., Канада. Членом УНС став 1968 року. Залишив у смутку дружину Лесю, трьох синів — Михайла, Тараса і Марка; батька Михайла та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 12-го квітня 1990 року на Вікторія Ловн Семетері в Ст. Катеринс, Онт., Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

Петро Дяків, секр.

ЮРІЙ КРУЦЬКО, член УНС Відділу 127-го ім. св. Миколая в Баффало, Н.Й., помер 20-го квітня 1990 року на 68-му році життя. Нар. 13-го травня 1921 року в Баффало, Н.Й. Членом УНС став 1940 року. Похорон відбувся 24-го квітня 1990 року на цвинтарі Ґейтс оф Гевен в Лос Алтос. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Мері А. Гаравус, секр.

АДАМ І. АДАМЯК, член УНС Відд. 145-го ім. св. Марії в Алтона, Па., помер в травні 1990 року. Нар. 7-го грудня 1908 року в Польщі. Членом УНС став 1943 року. Залишив у смутку дружину Евгенію. Похорон відбувся 16-го травня 1990 року на цвинтарі св. Марії в Алтоні, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ДЖАН В. ГАРТ, член УНС Відд. 290-го Т-ва Неп. Зач. Пр. Діви Марії в Балтиморі, Мд., помер 9-го травня 1990 року на 65-му році життя. Нар. 1924 року в Балтиморі, Мд. Членом УНС став 1961 року. Залишив у смутку синів д-ра Джана мол. і Роберта, невісток Лавру і Целесту Гарт, внучку Ейслінґ Гарт, братів Михайла і Ричарда, сестер Бернадетту Ґарт і Катерину Говард та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 12-го травня 1990 року на цвинтарі Святого Хреста в Балтиморі, Мд.

Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Хома, секр.

ДОРОТА К. СЕНЬКІВ, член УНС Відд. 128-го в Кліфтон Гайтс, Па. померла 1-го травня 1990 року на 62-му році життя. Нар. 30-го вересня 1927 року в Філядельфії, Па. Членом УНС стала 1973 року. Залишила у смутку мужа Волтера. Похорон відбувся 4-го травня 1990 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Марпл Тавншип, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО МАРТИНИШИН, член УНС Відд. 230-го ім. св. Івава Хрестителя в Янґставні, Огайо, помер 17-го квітня 1990 року на 68-му році життя. Нар. 18-го липня 1921 року в Україні. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Таню Дністрян, сина Івана з дружиною Даною, дочку Катю, четверо внуків: Христину, Довн, Мічеллє і Майкела; три сестри: Антосю Мачуґу, Соню Кочубу і Станіславу Андрух. Похорон відбувся 19-го квітня 1990 року на Резурекшин Семетері в Овстінтавн, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Аннабелля Боровицька, секр.

МИХАЙЛО СУДНАК, член УНС Відд. 283-го Т-ва „Запорозька Січ" в Обирн, Н.Й., помер 16-го квітня 1990 року на 67-му році життя. Нар. 1921 року у Вілкіс Беррі, Па. Членом УНС став 1983 року. Залишив у смутку сестер: Долорес, Марію і Гелену і брата Юрія. Похорон відбувся 20-го квітня 1990 року на цвинтарі св. Марії в Ґановер Тавншип, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Григорій Гавришків, секр.

ХРИСТИНА ПРОЦЕНКО, член УНС Відд. 320-го Т-ва Пресвятої Тройці в Балтиморі, Мд., померла 14-го травня 1990-го року на 87-му році життя. Нар. 15-го жовтня 1902 року в Україні. Членом УНС стала 1952 року. Залишила у смутку доньку Тамару Бойко з мужем Володимиром, двоє внуків Миколу і Галину та брата в Україні. Похорон відбувся 18-го травня 1990 року на цвинтарі св. Андрія в Балтиморі, Мд.

Вічна Їй Пам'ять!

Іван Радь, секр.

ҐЕНОВЕФА ПРОЦАК, член УНС Відд. 147-го ім. св. Михаїла в Аллентавн, Па., померла 18-го березня 1990 року на 64-му році життя. Нар. 9-го вересня 1925 року в Україні. Членом УНС стала 1949 року. Залишила у смутку три сестри у Польщі — Казимиру Калісзевську, Анну Лабяк і Марію Зєлковську. Похорон відбувся 21-го березня 1990 року на укр. кат. цвинтарі св. Івана в Нортгемптоні, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ДАРІЯ КРОХМАЛЮК, член УНС Відд. 214-го Т-ва „Черноморська Січ" в Нюарку, Н.Дж., померла 30-го квітня 1990 року на 82-му році життя. Нар. 1907 року в Теребовлі, Україна. Членом УНС стала 1962 року. Залишила у смутку сина Андрія. Похорон відбувся 3-го травня 1990 року на цвинтарі Еверґрін, в Річмонд, Мейн.

Вічна Їй Пам'ять!

Анна Твардовська, секр.

ЙОСИФ СТАГАРА, член УНС Відд. 218-го в Кемпбел, Огайо, помер12-го березня 1990 року на 66-му році життя. Нар. 30-го квітня 1923 року в Кимпбел, Огайо. Залишив у смутку дружину Руту, дочку Джо-Еллен Галас і двоє внуків. Похорон відбувся 15-го березня 1990 року на цвинтарі Кальварія в Янґставні, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ПОШУКУЮ БРАТА

МИХАЙЛО ПИЛАТ

народжений 14-го березня 1922 року в Городку (38 Заставське, передм.). Остання вістка про нього була із Франції (Ґалерія). Як хто має інформацію, то пишіть на адресу:
Українська ССР
Львівська обл. 292530
м. Городок
вул. Заставська 110
Пилат Софія Іванівна